

Robin: Finns det ingen historik finns det inte så mycket att säga. Det kommer att vara kul att prata om Speedway om 10 år ur vår kontext i alla fall. Men det tar inte ifrån dem hur jävla fett det är att dom släpper på Revelation Records.

Daniel: Exakt, ett band med historia finns det ju lite mer att samtala om.

En lite märklig fråga kanske, men om Internet skulle behöva komprimeras i framtiden och ni fick behålla ett avsnitt var, vilket skulle det bli då?

Robin: Det är en ganska lätt fråga, vi har ju det glömda avsnittet om GG Allin där vi fick klippa bort hälften men där vi hade otroligt kul när vi spelade in det...

Daniel: ...ja vi fick lite moralpanik där, för det här är en snubbe som säger att han har våldtagit folk och han är psykiskt sjuk. Ska vi skratta med honom eller åt honom. Så vi strök det avsnittet och släppte det inte, men vi tänkte att skärpning, vi kan ju inte censurera oss och då gav vi ut det i efterhand.

Robin: Men om man tänker på riktiga mainline-avsnitt, det är svårt att komma ihåg alla vi gjort men det om Agnostic Front var bra, det var en jävla genomgång. Vi gjorde ett om några som var på Obscene Extreme Fest i Tjeckien som också var roligt.

Daniel: Alla avsnitt som har något med grindcore och rens att göra blir jättepulära, sen när det är typ Merauder eller Gruff blir det mycket färre lyssningar. Så egentligen skulle man ha en grind och rens-podd, då jävlar skulle det streamas. Nu känner jag ju Millencolin men det första avsnittet vi gjorde med dem blev en riktig djupdykning. Jag tror inte att de hade varit med i några poddar då. Vi satt med dem i fyra timmar och pratade, vi har ju följt dem sedan 1992 och kan mycket backstories, vi är från Örebro och känner till deras barndomskompisar. Det blev en bra intervju. Sen likadant med Norrlandssvängen, allting klaffade så bra där uppe. Vi åkte dit och var nästan musikjournalister, vi hade ett uppdrag, vi hade bokade intervjuer och folk öppnade upp sig och var superschysta.

Om jag skulle välja ett avsnitt skulle det bli den om Örebropunkten, det fanns ju mycket intressanta band där på 90-talet med Scheikes Rebeller och Kung Pung. Om man bortser från Millencolin, vilka band från 90-talet tror ni har betytt mest för Örebro punkscen?

Daniel: Scheikes Rebeller var ju startskottet till alla de banden med Danne Wall som var väldigt inflytelserik. Han var bäst på skate, bäst på att supa, bäst på gitarr, sjunga och trummor. Även fast de aldrig kom förbi demostadiet påverkade de ändå hela den generationen. Sen pre-Nasum med Necrony, de var i och för sig före min tid så jag vet inte hur stora de var då. När man går förbi fritidsgården nu, där de repade och spelade, det är sjukt att tänka att ett band som spelade in en kassett i den källaren nu släpper en LP med allt demomaterial. Det är så sjukt att så små grejer kan leva 30 år senare.

Om man ser till idag då, ni har Örebro Punkfest och de band jag kommer på på rak arm är Skräp och Ztereotyperna, vad finns det mer för Örebroband?

Robin: Alltså Lowest Creature är väl det största skulle jag säga inom crossover thrash/hardcore, de spelade på Fragile Mountain förra året. Det är de som gjort allra bäst ifrån sig de senaste åren. Times Of Desperation är ju ett Örebroband från början.

Daniel: Ja men nu är de splittrade till Örebro, Stockholm och Finland. Jag har fått äran att spela bas med dem och åker på turné nu på lördag. Det är det band som streamas mest av alla hardcoreband i Sverige.

Så någon typ av hype finns det i alla fall. Sen har vi småkidsen, det finns ett band som heter Mormordax som man kan kolla upp, extremt sköna individer. Sen finns det en länkorare som heter The Boatmen, tänk punkrock i Turbonegrostil, de är jävligt ösiga live

Robin: Pratar man bara 10 år tillbaka i tiden så finns det jättemycket bra från Örebro, Let Me Out är ett av de bästa melodiosa hardcorebanden, vi har Chain Reaction som är deras uppföljningsprojekt. Det är vad jag kommer på på rak arm.

I augusti nästa år fyller ni 10 år som podd och ni börjar närma er 200 avsnitt. Har ni planerat någon form av firande, ni har ju gjort jubileumpoddar förut vid 50 och 100 avsnitt.

Robin: Vi skulle ju vilja göra någonting men det är så mycket som är baserat på om vi kan vara tillsammans eller inte. Men förhoppningsvis kan vi göra något fett till 200. Men precis av samma anledning som vi inte sätter upp några deadlines för när vi ska släppa ett avsnitt, så vet vi inte om avsnitt 200 kommer om några månader eller tre år. Vifokuserar ju på att göra bra avsnitt istället för mängder.

Hur kommer ni upp med nya idéer, är det torka någon gång eller har ni idéer för många avsnitt framöver?

Daniel: Jag har en lista, varje gång någon skriver och önskar ett tema skriver jag ner det i mitt dokument, så det finns en jävla massa grejer vi inte har gjort. Vi har ju inte ens gjort ett avsnitt om Revelation Records än vilket är helt sjukt.

Robin: Vissa grejer är man ju för feg för att ta i också, om jag säger att jag kommer till Örebro om två veckor, ska vi göra Revelation då? Nä det blir fan för mycket jobb, vi gör ett avsnitt om något annat istället.

Hur mycket input får ni från lyssnarna, mycket tips?

Robin: Hela tiden! Det är fullt ställ i mailkorgen.

Daniel: Någon skriver privat på Instagram, på Facebook eller på poddens Facebook. Det är grejer hela tiden. Sen har vi Eftersnacksgruppen och poddens sida. Så det ibland händer att vi missar jävligt bra grejer.

Men ni sköter inte Eftersnacksgruppen?

Daniel: Nä tyvärr, personen som har den har gått under jorden.

Robin: Jag tror att det är två som styr den nu, Daniel Johansson och någon mer som tar hand om den och modererar. Men vi härjar ju där också, skriver inlägg och kommenterar. Det är kul att se diskussioner, genom åren har det ju funnits olika samlingspunkter för att diskutera hardcore och vissa har gått åt ett håll som man kanske inte är helt bekväm med och vissa har gått åt andra håll som bara blir blaj. Men här känns det som det är hyfsat lika med vad man är intresserad av för poster. Det är högt och lågt, tips på nya band, veckotrådar med nya releaser. Så det känns som den har hittat sin form precis som podden gjorde efter några år.

Hur drog ni igång podden förresten?

Robin: Min tanke var att då vi åkte hem från gigs och pratade massa skit i bilen då kom det upp så mycket tips på band. Så podden skulle bli någon form av utlopp för det. Sen har vi utvecklat vår form för podden med fasta delar, lite frågesport ibland, men oftast snackar vi bara om sådant som känns kul. I början var man rätt skitnödig bara för att scenen kändes så skitnödig. Allt skulle vara korrekt, faktabaserat, utan att avvika för mycket eller säga för konstiga saker. Det har vi släppt nu. Nu säger vi egentligen vad som helst utan att bry sig om vad någon annan tycker.

En Nile City-fråga, hur många lyssnare har ni?

Robin: Per avsnitt varierar det mellan 2000-5000, sen är det vissa avsnitt som springer iväg, när Millencolin spelade in SOS och vi snackade med Mattias och Erik i studion är nog uppe och tallar på 20.000 nu medan Baltimorespecialen kanske är neråt 1000. Men totalt är vi nog nära 500.000 downloads enligt statistiken. Men det är från när vi började mäta 2018, så det är bara några år sedan.

Avsnittet med Babs var ju väldigt speciellt, han är ju roligt att lyssna på men jag tyckte att det var bra att ni inte trippade på tå där med de märkliga åsikterna han har fått.

Daniel: Det är något jag i efterhand tycker att jag borde stött på lite hårdare faktiskt.

Robin: Jag har för mig att just den utvecklingen man har sett där, den var inte lika påtaglig då. Den blev fan ännu värre sen. Men det är tragiskt.

De här specialavsnitten med Millencolin, Asta Kask och så, har ni något mer sådan planerat?

Robin: Nästa avsnitt är ju 182, vi kommer inte att ha någon medlem från Blink 182 med men vi kommer däremot att ha med några Blink-kännare, lite som avsnitt 18 när vi pratade om Anarchy Airlines och The Offspring. Jag tror att det där med specialavsnitt kommer av att det uppstår någon form av aktualitet i förhållande till bandet man ska täcka. Vi har varit inne väldigt mycket på personer som varit aktiva i scenen som vi vill prata med. Boris är den enda som tackat nej.

Vem är Boris?

Daniel: Han är en legendarisk bokare som är Linköping-Motala-baserad. Hans grej är att dra anekdoter och rövare, han hade kunna fyllt en egen podd.

Men du Danne, du var ju med i Angry Youth som splittade med Frontlash, halva det bandet är ju med i Sabotage nu som inte är helt rumsrena.